

PAIX LITURGIQUE

Newsletter 21 objavljen dana 22 listopad 2014

SVECENIK CIJE JE SRCE ISPUNJENO LITURGIJSKIM MIROM

SVJEDOCANSTVO KOJE UTJELOVLJUJE IDEJU SLJEDECEG HODOČAŠKA "SUMMORUM PONTIFICUM"

U našem ovojotjednom newsletteru prenosimo intervju koji je vlc. Timothy Davison, župnik jedne župe u Oklahomi, dao Albertu Carosi, rimskom dopisniku casopisa [Catholic World Report](#). Vlc. Timothy Davison, koji slavi misu u izvanrednom obliku tek nešto više od godine i pol dana, vodit će skupinu hodočasnika na iduce hodočašće Summorum Pontificum u Rim.

Cinjenica da bi trojica vodećih kardinala trebala slaviti tri pontifikalne mise u izvanrednom obliku rimskog obreda za vrijeme nadolazećeg hodočašća *Summorum Pontificum* u Rim ne bi trebala biti iznenadujuća. Tocije: kardinal Pell prikazat će misu u personalnoj župi Santa Trinita' dei Pellegrini u petak, 24. listopada, kardinal Burke 25. listopada u Bazilici svetog Petra i kardinal Brandmüller u nedjelju, 26. listopada, kod benediktinaca u Nursiji povodom blagdana Krista Kralja. Nekoliko vatikanista, uključujući i Sandra Magistera ([pogledajte članak na talijanskom](#)) naglasilo je važnost sudjelovanja jednog od najistaknutijih kardinala "nove" kurije pape Franje i procelnika novoosnovanog Tajništva za gospodarstvo Svete Stolice, kardinala Georgea Pella, koji će otvoriti navedena slavlja.

George Pell, nekadašnji nadbiskup Melbournea, koji se nije bojao zauzeti poziciju u korist nerazrješivosti braka u raspravi koja je prethodila listopadskoj sinodi, uvijek je bio blagonaklon tradicionalnoj liturgiji, koju i sâm ponekad slavi. Također je, zbog svojih simpatija prema Juventutemu, međunarodnoj udruzi mladih privrženih tradicionalnoj misi, pristao slaviti prvu misu u sklopu hodočašća kao zahvalu za desetu obljetnicu postojanja Juventutema koja se obilježava ove godine. Obilježavanju desete obljetnice udruge Juventutem pridružio se i Benedikt XVI. primivši 1. rujna Cosima Martija, jednoga od osnivača udruge, u pratnji Giuseppea Capoccie, glavnoga izaslanika hodočašća Summorum Pontificum.

Image: 20140923125212_BXVIJuve.jpg

Benedikt XVI. u društvu Cosima Martija (Juventutem, lijevo) i Giuseppea Cappocie (hodočašće naroda "Summorum Pontificum", desno) 1. rujna 2014.

Zanimljivo je spomenuti da sve veći broj svećenika s engleskih govornih područja, kao i prelata, privlači tradicionalna rimska liturgija. U tom se smislu Sjedinjene Američke Države mogu čak smatrati jednim od glavnih aktera u ovom usponu tradicionalne mise, što svakako potvrđuje i razgovor novinara Alberta Carose s vlc. Timothyjem Davisonom, župnikom Župe sv. Petra i Pavla u Tulsu, Oklahoma.

I - RAZGOVOR S VLC. TIMOM

1) Vlc. Davison, zašto ste se pridružili trecem hodočašću Summorum Pontificum u Rim?

Vlc. Tim: Ne tako davno, tek prije nešto više od godinu i pol dana, poceo sam slaviti tradicionalnu misu, a kad mi je stigao poziv za sudjelovanje u hodočašću u ulozu kapelana jedne skupine vjernika, trebalo ga je ozbiljno razmotriti. Duhovnik sam jedne župe i škole, pa imam dosta posla. No u konacnici sam odlucio da mi je to potrebno, da mi je potrebno naci se s drugim osobama koje imaju iskustvo te liturgije i njezina bogatstva. Tradicionalna me liturgija dugo privlacila i u njoj sam vidio priliku da s drugima proslavim taj događaj iz života Crkve.

Ukratko, odlucio sam sudjelovati kako bih sâm pronašao podršku i podržao one koji slave tradicionalnu liturgiju.

2) Što Vas je potaklo da slavite tradicionalnu misu?

Vlc. Tim: Jedno sam vrijeme bio duhovnik benediktinca Marka Kirbyja (1), koji je poznat kao autor knjige "Abuse Of The Holy Eucharist Is A Cancer At The Heart Of The Church!" [Zlorabe svete euharistije su rak-rana u središtu Crkve!] On je imao velik utjecaj na moj interes za liturgiju i njezinu povijest, osobito za tradicionalnu liturgiju. Zahvaljujući njegovom i utjecaju redovnika jednoga samostana naše biskupije u meni se rodila želja da naucim slaviti tu liturgiju. Tim više

što me majka, koja ima 94 godine, zamolila da njezin sprovod bude slavljen po tradicionalnom obredu.

Zbog svih tih razloga zamolio sam svećenike iz Bratstva svetog Petra, koje je prisutno u našoj biskupiji, da me nauče tradicionalni obred. Oni su to učinili, i što sam više ucio slaviti tradicionalni obred, bio sam sretniji jer sam bolje razumijevao našu katoličku liturgiju i njezinu tradiciju. A to mi Novus ordo, koji sam slavio tijekom prvih sedam godina svoga svećeništva, nije omogućio.

Otkrice tradicionalne liturgije produbilo je moje razumijevanje otajstva euharistije i poštovanja, štovanja i gesta koje ga moraju pratiti.

3) Kako je Vaša odluka da slavite in utroque usu, odnosno oba oblika rimskog obreda, utjecala na život Vaše župe?

Vlc. Tim: U mojoj su župi tri različite skupine:

- engleska zajednica za koju se slavi Novus Ordo na engleskom jeziku, uglavnom stariji vjernici, među kojima je malo mladih, koji ne pokazuju velik interes za tradicionalnu misu;

- Latinoamerikanci, koji čine većinu župljana, ali ne pokazuju nimalo veći interes od prvih za tradicionalnu misu;

- i vjernici izvanrednog oblika, skupina koja dolazi iz druge župe, koja ima svoje ministrante i zbor, odnosno sve što mi je bilo potrebno za pjevanu misu koja se slavi nedjeljom u 13 sati.

Za sada se ove tri skupine gotovo ne miješaju. Neki su vjernici iz engleske i latinoameričke zajednice već sudjelovali na tradicionalnoj misi, ali nisu nastavili ići na nju.

4) Je li uvođenje tradicionalne mise dovelo do podjele? Taj se argument često navodi protiv primjene motuproprija Summorum Pontificum.

Vlc. Tim: Ne, uopće. Sve teče posve mirno i bez problema. Jedina poteškoca tice se mene, a to je činjenica da imam puno više posla jer se trebam brinuti za tri zajednice. Moram reći da mi izvanredan oblik, koji se slavi ponedjeljkom, petkom i nedjeljom, uzima puno energije i vremena jer iziskuje od mene više napora da bih ga dobro slavio i navikao se na kalendar, koji je drukčiji od običnog.

5) Što o tome kaže Vaš biskup?

Vlc. Tim: Naš biskup Edward Slattey vrlo je tradicionalan i, koliko mi je poznato, jedan je od rijetkih biskupa koji slavi redovan oblik mise *ad orientem*. On također vrlo rado slavi misu u izvanrednom obliku. Vrlo je otvoren i ljubazan. Dvadeset i četvrtog travnja 2010. slavio je svećanu pontifikalnu misu u nacionalnom svetištu Bezgrešnog Zaceca u Washingtonu povodom pete godišnjice uspinjanja Benedikta XVI. na Petrov stolac. To je prva svećana pontifikalna misa koja je ondje slavljena nakon više od 40 godina, a prisustvovalo joj je više od 3.500 ljudi, uključujući i kardinala Bauma te stotine svećenika i bogoslova. Osim toga, upravo je biskup Slattey pozvao Bratstvo svetog Petra u našu biskupiju. Oni djeluju u Župi Predragocjene Krvi, nekadašnjoj Župi sv. Petra.

6) Milost je imati takvog biskupa. Možete li nam reći nešto više o njemu?

Vlc. Tim: U potpunosti ste u pravu. Biskup Slattey ima 74 godine i približava se kraju svog mandata. Rodom je iz biskupije Chicago i nije slučajnost što je taj grad imao i još uvijek ima važnu ulogu u širenju izvanrednog oblika rimskog obreda. Chicago je sjedište Župe sv. Ivana Cantiusa, na čelu s kanonikom Frankom Phillipsom, koji je 1998. osnovao Kanonike sv. Ivana Cantiusa, mušku zajednicu posvećenu obnovi svetoga u pastoralnoj službi.

7) Što nam još možete reći o toj zajednici?

Vlc. Tim: Misija te zajednice definirana je njezinim geslom: *Instaurare Sacra*. Najveća posebnost Kanonika sv. Ivana Cantiusa jest ta da educiraju svećenike koji žele naučiti slaviti misu u izvanrednom obliku. U mojoj župi nalazi se jedan meksički svećenik koji me, nakon što je vidio da sam slavio tradicionalnu misu, pitao bi li je i on mogao naučiti slaviti. Poslao sam ga u Chicago i to je bio tisućiti svećenik kojega su kanonici naučili slaviti tradicionalnu misu. Budući da je Bratstvo svetog Petra sigurno educiralo još dodatnih tisuću, posve je vjerojatno u SAD-u danas imamo 2.000 svećenika koji slave tradicionalnu misu.

8) Je li slavljenje mise u izvanrednom obliku utjecalo na način kako slavite misu u redovnom obliku?

Vlc. Tim: Da, bez sumnje. Najveći utjecaj tice se duha, tišine, poštovanja i krajnje pozornosti koja se pridaje svakoj gesti - na primjer, činjenici da treba osigurati da nijedan komadić hostije ne padne na pod ili ostane na prstima svećenika - i na taj način od sada slavim i novu misu. Mislim da ne bi bilo loše za novi obred da preuzme dio tradicionalne discipline, discipline koja nadahnjuje divljenje i poštovanje prema onome što imamo povlasticu izvršiti. Ukratko rečeno, od početka do kraja tradicionalna liturgija uvodi nas u transcendentno otajstvo Boga.

Image: rs20140923131947_davisonkirbyslattey.JPG

II - RAZMIŠLJANJA PAIX LITURGIQUEA

1 - Teško je naci bolje riječi kojima bi se izrazila privlačnost koju tradicionalna misa ima za velik broj svećenika od onih koje je izrekao vlc. Timothy Davison: "stvoreni" da prikazuju svetu žrtvu, u novoj se liturgiji oni osjećaju kao da im nedostaje obred - u najplemenitijem smislu te riječi - odnosno vidljiv i nevidljiv izraz svetoga događaja kojega su svećenici službenici pred oltarom. Vlc. Tim također, poput mnogih dijecezanskih svećenika koji su počeli slaviti tradicionalnu misu, kaže da je privlačnost izvanrednog oblika liturgije zarazna: naime, drugi svećenici vide njihovu radost zbog njezina slavljenja i plodove koji iz nje proizlaze pa žele činiti isto.

2 - Prema riječima vlc. Tima, od 2007. i objavljivanja motuproprija Summorum Pontificum, 2.000 američkih svećenika koji su slavili isključivo redovni oblik liturgije naučilo je slaviti izvanredni oblik. Bilo bi nemoguće prenasloviti važnost motuproprija Benedikta XVI. za polagan, ali dubinski pokret koji je njime započeo. Također u tom smislu valja istaknuti izuzetnu ulogu zajednica koje provode liturgijsku pedagogiju, u ovom slučaju kanonika sv. Ivana Cantiusa i Bratstva svetog Petra (iako se za SAD također može spomenuti Institut Krista Kralja i tradicionalne samostane). Znamo koliko je, u svakom procesu restauracije kroz edukaciju, ta vrsta prijenosa važna.

3 - Biskup vlc. Davisona, msgr. Edward Slattery, posebno je dobronamjeran. Moramo podsjetiti da je situacija u SAD-u uvelike različita od one na Starom kontinentu, a posebno od situacije u Francuskoj, jer ideologija ondje nema istu snagu. Dok u Europi - koju je papa Franjo nedavno opisao kao periferiju koja stari i nema više svećenika niti kasnih sestara (2) -, mnogi biskupi radije gledaju kako se iz godine u godinu smanjuje broj zvanja i vjernika umjesto da otvore svoja srca i crkve izvanrednom obliku rimskog obreda, s druge strane Atlantika većina biskupa, čak i oni koji nisu tradicionalni, ostaje pragmatična pa ne oklijeva tradicionalnoj liturgiji, koja privlači vjernike i stvara zvanja, dati bez puno sumnjivosti prostor koji odgovara njezinom razvoju. Kakav primjer!

4 - Što se tiče župnoga mira koji opisuje vlc. Tim, jasno je da on proizlazi prije svega iz liturgijskog mira koji prebiva u srcu toga svećenika. On se zasigurno ne mora oslanjati na vijeka laika koja su postala zamjena za svećenike u novoj liturgiji. U svakom slučaju, naravno, tradicionalni oblik ponovno zauzima svoje mjesto u životu Crkve, a ova župa u Oklahomi na neki je način njezin maleni mirkozmos.

(1) Dom Mark Kirby osnivač je i prior Gospe od Dvorane Posljednje Vecere, samostana posvećenog trajnom klanjanju pred Presvetim. Izvorno podignut u Biskupiji Tulsa, nakon Godine euharistije koju je proglasio papa Ivan Pavao II. (2004.-2005.) danas se nalazi u [Silverstreamu](#), u Okrugu Meath u Irskoj. Izvanredni oblik rimskog obreda je redovna liturgija samostana.

(2) Za vrijeme susreta s novim biskupima Kongregacije za evangelizaciju naroda, 20. rujna 2014.